

Αθανάσιος Α. Δερμάνης

Ομότιμος Καθηγητής του ΑΠΘ

του Τμήματος Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών

της Πολυτεχνικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Αυτογραφική αναπόληση

Γεννήθηκα στις 14 Ιουνίου του 1948, στη συνοικία Ντεπό της Θεσσαλονίκης, που τότε ήταν μια αγροτική περιοχή στις παρυφές της πόλης. Ο πατέρας μου Αλέξανδρος Δερμάνης είχε έρθει στην πόλη σε ηλικία 18 ετών από το χωριό του, τα Καστέλια Παρνασσίδας, σε αναζήτηση καλύτερης τύχης. Η μητέρα μου Ελένη, το γένος Παζαρά, κατάγονταν από την Επανομή Θεσσαλονίκης. Οι γονείς μου δεν είχαν την ευτυχία να μορφωθούν, ο πατέρας μου είχε πάει μέχρι την Τετάρτη και η μητέρα μου μέχρι τη Δευτέρα Δημοτικού. Έτσι μας μεγάλωσαν, μαζί με την μικρότερη αδελφή μου τη Βάσω, με την πεποίθηση πως η μόρφωση είναι το μεγαλύτερο αγαθό. Δυστυχώς ο πατέρας μου, που δούλευε ως σταθμάρχης Καλαμαριάς στις αστικές συγκοινωνίες Θεσσαλονίκης, έφυγε όταν ήμουν 18 ετών, χωρίς να προλάβει να με δει φοιτητή, που ήταν το όνειρο της ζωής του.

Σχολείο πήγα στο Γ΄ Δημοτικό δίπλα στο γήπεδο ποδοσφαίρου του Μεγαλέξανδρου και μετά στο ιστορικό Ε΄ Γυμνάσιο Αρρένων Θεσσαλονίκης στην Ανάληψη. Ανάμεσα στους πολλούς δασκάλους και καθηγητές μου, είχα την ευκαιρία να συναντήσω και ορισμένους φωτισμένους ανθρώπους που άσκησαν μεγάλη επίδραση επάνω μου, όχι τόσο για όσα μου δίδαξαν, όσο για την προσπάθεια τους να διαμορφώσουν τον χαρακτήρα μου, που ήταν ομολογουμένως υπερβολικά συνεσταλαμένος. Με ιδιαίτερη αγάπη θυμάμαι την φιλόλογο μας κυρία Αγγελίδου, που για να με βοηθήσει να ξεθαρρέσω, με ανάγκασε να κρατήσω μόνος μου το βάρος της καθιερωμένης σχολικής γιορτής της 25ης Μαρτίου, απαγγέλοντας από στήθους, για περίπου μισή ώρα τον Ματρώζο του Στρατήγη.

Μεγαλύτερο σχολείο υπήρξε για μένα η ζωή στη φύση και η συναναστροφή με τους συμμαθητές μου. Τόσο το παλιό, όσο και το καινούργιο κτίριο του Ε΄ Γυμνασίου, είχαν την αυλή τους πάνω στο κύμα, ενώ τα καλοκαίρια τα περνούσαμε, είτε στη θάλασσα σε σκηνή στην παραλία Επανομής, είτε σε αυτοσχέδια καλύβα στα δάση του Παρνασσού και της Γκιώνας. Το Γυμνάσιο μας, χάρις στη μεγάλη φήμη του, συγκέντρωνε μαθητές όλων των κοινωνικών τάξεων, τόσο από τις πιο εύπορες οικογένειες του κέντρου της πόλης, που γραφόταν με ψεύτικη διεύθυνση, όσο και τους κανονικούς μαθητές από τις φτωχογειτονίες της Ανάληψης, του Ντεπό και του Χαριλάου. Η συγχρότηση, κυρίως με τους τελευταίους, καθώς και τα συλλαλητήρια για την Αγγλική κατοχή στην Κύπρο, του 15% για την παιδεία και του

114, υπήρξαν το σχολείο της κοινωνικοπολιτικής μου αφύπνιση σε εκείνους τους δύσκολους καιρούς.

Την δουλειά την έμαθα από μικρός. Πρώτα τα καλοκαίρια σαν βοηθός μπάρμαν στα Ξενία, στο Παλιούρι και τις Σπέτσες, και μετά σαν επαγγελματίας μουσικός, συνεχώς και παράλληλα με τις σπουδές μου, από τα 16 μου μέχρι την αποφοίτηση μου στα 23 μου χρόνια. Η πρώτη μου επαφή μάλιστα με το Τμήμα Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών του ΑΠΘ, όπου έμελλε να περάσω το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου, ήταν όχι σαν φοιτητής, αλλά ως μουσικός, όταν με το συγκρότημα μας αναλάβαμε τον ετήσιο χορό του Τμήματος. Το 1967 αρχίζω τις σπουδές μου στο τμήμα μέσα στα δύσκολα χρόνια της χούντας, σε συνθήκες κάθε άλλο παρά ευνοϊκές. Το τμήμα υπολειτουργεί με δύο μόνο καθηγητές, έναν άσχετο με το αντικείμενο και έναν «ιπτάμενο», που ερχόταν από την Αθήνα για μια μέρα την εβδομάδα. Τα περισσότερα μαθήματα είναι «παραγεμίσματα» από το Τμήμα Πολιτικών, αλλά και από τη Γεωπονική και την Δασολογία! Αξιοσημείωτη εξαίρεση οι φιλότιμες προσπάθειες, ορισμένων βοηθών, να μας διδάξουν την πρακτική τοπογραφία, ώστε να μπορούμε τουλάχιστον να σταθούμε επαγγελματικά, μετά την αποφοίτηση μας. Στην τελευταία χρονιά των σπουδών μου αποφασίζω να εκπονήσω διπλωματική εργασία σε ένα άγνωστο μέχρι τότε σε μας αντικείμενο, τη διαστημική γεωδαισία, με θέμα «Διαστημικός Τριγωνισμός». Τον υπεύθυνο καθηγητή τον είδα δύο φορές, μία για να του προτείνω το θέμα της διπλωματικής και να πάρω την έγκριση του, και μία για να του ανακοινώσω ότι η εργασία είναι έτοιμη. Για την ουσιαστική βοήθεια στρέφομαι στον καθηγητή του ΕΜΠ Γιώργο Βέη, όπου ανακαλύπτω την ύπαρξη ενός διαφορετικού ακαδημαϊκού περιβάλλοντος, έρχομαι σε πρώτη επαφή με το τμήμα Γεωδαιτικών Επιστημών του Πολιτειακού Πανεπιστημίου του Οχάιο, μέσω των περίφημων Reports που δανείζομαι, και το κυριότερο κάνω την πρώτη γνωριμία μου με τον τότε βοηθό και μετέπειτα ακαδημαϊκό μου σύντροφο Βαγγέλη Λιβιεράτο.

Με την αποφοίτηση μου το Μάρτιο του 1972, τα ξαδέλφια μου Ντίνος και Μάρω Λούκου με παροτρύνουν να συνεχίσω τις σπουδές μου στο εξωτερικό, αναλαμβάνοντας και την οικονομική μου στήριξη. Η έλλειψη επαρκών γνώσεων με κάνει διστακτικό, αλλά οι τότε βοηθοί και μετέπειτα καθηγητές Άνθιμος Μπαντέλας και Τάσος Παπαδημητρίου με ενθαρρύνουν να προχωρήσω. Έτσι το Σεπτέμβριο του 1972 ξεκινώ τις μεταπτυχιακές σπουδές μου στην τότε Μέκκα της παγκόσμια Γεωδαισίας, το Department of Geodetic Science του Ohio State University, στο Columbus, με ακαδημαϊκό σύμβουλο τον Ουγγρικής καταγωγής καθηγητή Ivan Mueller, που μαζί με τον Γιώργο Βέη και τον William Kaula (και οι τρεις με διδακτορικά από το ίδιο τμήμα) θεωρούνται οι πατέρες της σύγχρονης Διαστημικής Γεωδαισίας. Σύντομα, μετά το ξεκίνημα των σπουδών μου, αποκτώ οικονομική ανεξαρτησία, καθώς αρχίζω να εργάζομαι ως ερευνητής σε διάφορα προγράμματα της ΝΑΣΑ. Στο τμήμα αυτό τυχαίνω μιας σχεδόν σκανδαλώδους ακαδημαϊκής ελευθερίας από τη πλευρά του καθηγητή Mueller. Εκτός από τα απαιτούμενα μαθήματα του διδακτορικού προγράμματος μου δίνεται η ευκαιρία να παρακολουθήσω

μαθήματα στα τμήματα Στατιστικής, Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και κυρίως στο τμήμα Μαθηματικών.

Το 1974, μην μπορώντας να εξασφαλίσει βίζα για τις ΗΠΑ, έρχεται στο Τορόντο του Καναδά η σύντροφος μου Λένα, όπου και καταφέρνουμε να παντρευτούμε, ύστερα από ένα μήνα επεισοδιακών προσπαθειών. Γυρνάμε μαζί στο Columbus, και από τότε η ακαδημαϊκή μου απόδοση απογειώνεται, χάρη στην συμπαράσταση της, η οποία και θα ακολουθήσει αμείωτη μέχρι σήμερα.

Στα τέσσερα χρόνια της εκεί παραμονής μου (1972-1976), θα συγγράψω και θα εκδοθούν από το τμήμα τρεις μονογραφίες, η πρώτη πάνω στην εγκατάσταση «σεληνοδαιτικού» (κατά το γεωδαιτικού) ελέγχου με αξιοποίηση των φωτογραφιών της Σελήνης από τις πτήσεις Apollo και η δεύτερη πάνω στο βέλτιστο σχεδιασμό των παρατηρήσεων εξωγαλαξιακών ραδιοπηγών στην τεχνική της συμβολομετρίας πολύ μεγάλης βάσης (VLBI). Η τρίτη επρόκειτο να είναι και η διδακτορική μου.

Την εποχή εκείνη το τμήμα, χάρις στην πλούσια χρηματοδότηση του, είχε τη δυνατότητα να καλεί επιστήμονες από όλο τον κόσμο, είτε ήδη φθασμένους, αλλά κυρίως νέους που διακρίθηκαν στην έρευνα κατά την εκπόνηση της διδακτορικής τους διατριβής. Έτσι είχα την ευκαιρία να γνωρίσω και να έχω γόνιμες επιστημονικές συζητήσεις με συναδέλφους, όπως ο Helmut Moritz, αλλά και τους νεότερους Erik Grafarend, Christian Tscherning, Klaus-Peter Schwarz, και Reiner Rummel, με τους οποίους επρόκειτο να συνδεθώ με μακροχρόνια φιλία. Ιδιαίτερα οι διαλέξεις του Christian Tscherning με έφεραν σε επαφή με τον κόσμο της θεωρητικής Γεωδαισίας και μου άνοιξαν καινούργιους δρόμους. Η μόνη αρνητική νότα σε όλο αυτό το αξιοζήλευτο περιβάλλον, ήταν η αδυναμία μου να κατανοήσω ορισμένες θεωρητικές επιστημονικές εργασίες με υψηλό μαθηματικό επίπεδο. Έτσι στράφηκα στο τμήμα Μαθηματικών όπου παρακολούθησα μαθήματα καθαρών μαθηματικών. Ιδιαίτερα δύσκολη στην κατανόηση της ήταν η ιστορική θεμελιώδης εργασία του Torben Krarup πάνω στη μαθηματική θεμελίωση της φυσικής γεωδαισίας. Έτσι, ζητώντας από τον καθηγητή μαθηματικών John Scheick να με συμβουλευσει σχετικά, προκύπτει η δυνατότητα σχεδιασμού ενός εξειδικευμένου μαθήματος, αρκεί να συμπληρωθεί ο απαραίτητος ελάχιστος αριθμός των τριών φοιτητών. Καταφέρνω να πείσω τον κουμπάρο μου Δήμο Χριστοδουλίδη, που δεν ζει πια, και τον Alfred Leick, μετέπειτα καθηγητή στο Πανεπιστήμιο του Main, και το μάθημα πραγματοποιείται. Από τις εμπειρίες μου στο μάθημα αυτό θα προκύψει η διδακτορική μου διατριβή πάνω στις «πιθανοιστιτικές και ντετερμινιστικές όψεις της γραμμικής εκτίμησης στη γεωδαισία», την οποία θα γράψω μέσα στις καλοκαιρινές διακοπές και θα υποβάλω το Σεπτέμβριο, σε μεικτή εξεταστική επιτροπή από δύο καθηγητές του τμήματος Γεωδαισίας και δύο καθηγητές του τμήματος Μαθηματικών. Τον Οκτώβριο του 1976 θα γυρίσω εσπευσμένα στην Ελλάδα, επειδή τελειώνει η αναβολή σπουδών μου από το στρατό.

Τη στρατιωτική μου θητεία θα υπηρετήσω στο τοπογραφικό τμήμα των τεχνικών

υπηρεσιών της Αεροπορίας, δίπλα σε έμπειρους συναδέλφους τοπογράφους, και θα ασχοληθώ κυρίως με την ανάπτυξη προγραμμάτων υπολογιστή για την εκτέλεση των εργασιών γραφείου. Κατά τη διάρκεια της θητείας μου, έρχεται στο ΕΜΠ για μια διάλεξη ο Erik Grafarend, που έχει ήδη εκλεγεί καθηγητής στο Μόναχο, και ζητά να με συναντήσει. Μου προτείνει να δουλέψω μαζί του μετά τη θητεία μου. Πράγματι, το 1978 πηγαίνω στη Γερμανία, με μεταδιδακτορική υποτροφία του ιδρύματος Alexander-von-Humboldt και αρχίζει μια μακροχρόνια συνεργασία με τον καθηγητή Grafarend. Θα μου δοθεί η ευκαιρία για από κοινού έρευνα, αλλά και για την πρώτη μου εμπειρία αυτοδύναμης διδασκαλίας στα Γερμανικά! Η πιο σημαντική εμπειρία μου από τη ζωή στο Μόναχο, είναι η επαφή με την εργατική τάξη των Ελλήνων μεταναστών, ανάμεσα στους οποίους θα αποκτήσω σημαντικούς φίλους. Μια άλλη σημαντική στιγμή είναι η γνωριμία με τον Fernando Sansò, καθηγητή στο Πολυτεχνείο του Μιλάνου, κατά τη διάρκεια μιας σύντομης επίσκεψης του στο Μόναχο. Θα αναλάβω να τον υποδεχτώ στο σταθμό και αμέσως θα «δέσουμε», τόσο λόγω της σύμπνοιας μας σε επιστημονικά θέματα, όσο και σαν χαρακτήρες. Αργότερα θα συνδεθούμε και οικογενειακά και θα γίνουμε πολύ στενοί φίλοι και συνεργάτες.

Παρά το γεγονός ότι μου δίνεται η δυνατότητα για ακαδημαϊκή σταδιοδρομία στη Γερμανία, η ζωή εκεί δεν μας ικανοποιεί, και έτσι επιστρέφουμε με τη Λένα στη Ελλάδα, έγκαιρα ώστε να γεννηθεί εκεί η κόρη μας, η Άννα. Θα εγκατασταθούμε στη γενέτειρα της Λένας Δράμα, όπου θα δουλέψω, πρώτα ως ελεύθερος επαγγελματίας, και στη συνέχεια ως μηχανικός στο Δήμο Δράμας. Στα τρία χρόνια της επαγγελματικής μου σταδιοδρομίας θα αποκτήσω σημαντικές εμπειρίες, που θα αποδειχτούν αργότερα πολύτιμες, τόσο για την συνεργασία μου ως καθηγητής με τους συναδέλφους επαγγελματίες τοπογράφους μηχανικούς, όσο και στην συγκρότηση του προγράμματος σπουδών.

Μια μέρα φθάνει μια επιστολή από τον Βαγγέλη Λιβιεράτο, που είχε ήδη εκλεγεί καθηγητής στην Έδρα Ανωτέρας Γεωδαισίας και Χαρτογραφίας στο ΑΠΘ, και είχε βρει τη διεύθυνση μου σε μια δημοσίευση μου. Το νόημα της μπορεί να συνοψισθεί στη φράση: «αρκετά μας snόμπαρας, έρχομαι στη Δράμα». Την επόμενη ακαδημαϊκή χρονιά, αρχίζω να διδάσκω ως Ειδικός Επιστήμονας στο τμήμα μας, παράλληλα με τη δουλειά μου στο Δήμο Δράμας. Ο Βαγγέλης Λιβιεράτος θα αφιερώσει τα επόμενα δύο χρόνια της ζωής του στο να μετατραπεί η υπάρχουσα, αλλά άσχετη με τις ανάγκες του τμήματος, Έδρα των Φυτικών Οικοσυστημάτων σε έδρα κατάλληλη για μένα. Τελικά τον Ιούνιο του 1982 εκλέγομαι παμψηφεί τακτικός καθηγητής στην Έδρα των Στατιστικών Γεωδαιτικών Μεθόδων. Θα είναι η τελευταία εκλογή με το παλιό νομικό πλαίσιο, καθώς είχε ήδη ψηφισθεί ο περίφημος «νόμος πλαίσιο» του 1982.

Το πρώτο μέλημα, με πρωταγωνιστή σε αυτή τα προσπάθεια τον Βαγγέλη Λιβιεράτο, είναι η κατάργηση των εδρών και των εργαστηρίων, η συγκρότηση του τμήματος στους σημερινούς τρεις τομείς του, και η ανανέωση του προγράμματος σπουδών. Η ανανέωση του τμήματος, βέβαια, είχε ήδη αρχίσει λίγο νωρίτερα, με

την πρόσληψη επιστημονικών συνεργατών, επιλεγμένους ανάμεσα στους καλύτερους φοιτητές των τελευταίων ετών, από τους οποίους και θα προκύψει αργότερα αυτό που ονομάζω δεύτερη γενιά καθηγητών του τμήματος. Το σημαντικότερο πρόβλημα είναι η ένταξη του υπάρχοντος προσωπικού των εδρών στις νέες απαιτήσεις και τους υψηλούς στόχους του τμήματος. Κάποιοι θα μετοικήσουν σε άλλα τμήματα, κάποιοι θα μεταταχθούν στο δημόσιο, αλλά οι καλύτεροι θα παραμείνουν στο τμήμα, όπου απαλλαγμένοι από την ακαδημαϊκή καθήλωση στην οποία ήταν παγιδευμένοι μέσα στο απολυταρχικό καθεστώς των εδρών, θα γνωρίσουν την απρόσκοπτη ακαδημαϊκή τους εξέλιξη, με βάση μόνο το ερευνητικό και διδακτικό τους έργο. Η αρχή δεν είναι εύκολη, καθώς το παλιό καθηγητικό κατεστημένο θα αντιδράσει με όποιο τρόπο μπορεί, ακόμη και με μια σειρά προσφυγών στο Συμβούλιο της Επικρατείας, που θα πέσουν όλες στο κενό. Σύντομα όμως το τμήμα θα βρει το ρυθμό του, θα ενισχυθεί αξιοκρατικά με νέο αίμα και θα γνωρίσει μια μακρά περίοδο ακαδημαϊκής ευημερίας.

Παράλληλα με την ερευνητική και ακαδημαϊκή δραστηριότητα θα μου δοθεί η ευκαιρία για συνδικαλιστική δράση, πρώτα στο ιστορικό ΕΔΠ (θα είμαι ο πρώτος καθηγητής που εντάσσεται σε αυτό) και στη συνέχεια στον ΕΣΔΕΠ, που δημιουργείται για να αντιπαρατεθεί στις υπάρχουσες αρτηριοσκληρωτικές και αντιδραστικές Ενώσεις Καθηγητών, υπηρετώντας στο διοικητικό του συμβούλιο στα πρώτα του χρόνια.

Σημαντική βοήθεια στα πρώτα χρόνια του τμήματος θα δοθεί από την πλευρά των επαγγελματιών συναδέλφων, οι οποίοι αγκάλιασαν και στήριξαν την προσπάθεια ανασυγκρότησης του, κυρίως μέσω του συλλόγου των Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών Βορείου Ελλάδας. Με ιδιαίτερη συγκίνηση θυμάμαι τα μαθήματα Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης, τα πρώτα του είδους του στην Ελλάδα, που θα δώσουν την ευκαιρία στους επαγγελματίες συναδέλφους να γνωρίσουν τις τελευταίες εξελίξεις στον κλάδο, ιδιαίτερα στις νέες τεχνολογίες που επρόκειτο σύντομα να τον αλλάξουν ριζικά.

Το τμήμα στο σύνολο του, αλλά και ιδιαίτερα ο Τομέας Γεωδαισίας και Τοπογραφίας θα αποκτήσουν, κυρίως μέσα από το ερευνητικό έργο των μελών του, μεγάλη διεθνή αναγνώριση. Χαρακτηριστικά για τον τομέα μας αναφέρω την ύπαρξη πέντε καθηγητών που είναι εκλεγμένοι Fellows (τιμητικά μέλη) της Διεθνούς Γεωδαιτικής Ένωσης καθώς και την ανελλιπή παρουσία καθηγητών του τομέα, από τις αρχές τις δεκαετίας του 80 μέχρι σήμερα, στο κατά εποχή επίσημο επιστημονικό περιοδικό της Ένωσης (Bulletin Geodesique, Manuscripta Geodaetica, Journal of Geodesy). Σήμερα, η διεθνής παρουσία του τμήματος συνεχίζεται με μεγάλη επιτυχία κυρίως από τους καθηγητές τρίτης γενιάς, μαθητών των καθηγητών δεύτερης γενιάς, που ανέφερα παραπάνω, κάποιοι από τους οποίους θα επιστρέψουν στο τμήμα αφού πρώτα υπηρετήσουν σε διακεκριμένα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Όμως, πιο σημαντική από την όποια ακαδημαϊκή επιτυχία υπήρξε η δημιουργία ενός θετικού περιβάλλοντος και ενός ευχάριστου χώρου δουλειάς, όπου άνθισε η

συνεργασία, η φιλία και η εκτίμηση, τόσο ανάμεσα στους παλιούς, αλλά και ιδιαίτερα ανάμεσα στους νεότερους συναδέλφους.

Ο θεσμός της εκπαιδευτικής άδειας, αλλά και οι καλοκαιρινές διακοπές, μου έδωσαν τη δυνατότητα να συνεχίσω και να ενισχύσω την συνεργασία με ιδρύματα του εξωτερικού. Θα συμμετάσχω με τον καθηγητή Mueller στη οργάνωση τμήματος τοπογραφίας στην Ινδονησία, θα επισκεφθώ επανειλημμένα το Πανεπιστήμιο της Στουτγάρδης για να συνεργαστώ με τον καθηγητή Grafarend και το Πολυτεχνείο του Μιλάνο για να συνεργαστώ με τον καθηγητή Sansò. Θα μου δοθεί επίσης η δυνατότητα να επισκεφθώ, για σημαντικά χρονικά διαστήματα, και να διδάξω, στο Πανεπιστήμιο του Calgary στον Καναδά, στο Πανεπιστήμιο του Ibaraki στην Ιαπωνία, στο Πανεπιστήμιο του Wuhan στην Κίνα, και στο Πανεπιστήμιο Sapienza της Ρώμης. Αλλά και στην Ελλάδα θα διδάξω, στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας τους, στο Τμήμα Ορυκτών Πόρων του Πολυτεχνείου της Κρήτης και το Τμήμα και στο Τμήμα Χωροταξίας του Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας.

Τα τελευταία χρόνια της παρουσίας μου στο τμήμα οι νεότεροι συνάδελφοι με απάλλαξαν από τα περισσότερα διδακτικά μου καθήκοντα, ώστε να στραφώ απερίσπαστος στην έρευνα. Ιδιαίτερα η συνταξιοδότηση μου, το 2015, λειτούργησε καταλυτικά, με αποτέλεσμα να δουλεύω τώρα περισσότερο από ποτέ.

Η παραπάνω αναπόληση της ακαδημαϊκής και προσωπικής μου πορείας δεν έχει τον χαρακτήρα ενός απολογισμού, του οποίου δεν έφθασε η ώρα, καθώς συνεχίζω ακάθεκτος ... Αυτό που θέλησα να καταδείξω, είναι ότι στάθηκα πολύ τυχερός, γιατί συνάντησα μια σειρά από ανθρώπους που με βοήθησαν να προχωρήσω στη ζωή μου. Τους ευχαριστώ όλους θερμά από ψυχής και κυρίως τη σύντροφο της ζωής μου Λένα, που με ανέχθηκε και με στήριξε όλα αυτά τα χρόνια.

Μάρτιος 2018

Athanasios Dermanis

Professor Emeritus

School of Rural and Surveying Engineering

Aristotle University of Thessaloniki

Curriculum Vitae

Born June 14, 1948, in Thessaloniki, Greece.

Education:

1954-1966: Elementary and High School Education in Thessaloniki, Greece

1967-1972: Master program, School of Rural and Surveying Engineering, Faculty of Engineering, The Aristotle University of Thessaloniki

1972-1976: PhD, Department of Geodetic Science, The Ohio State University, Columbus, Ohio, USA.

Academic Experience:

Athanasios Dermanis is Professor Emeritus (since September 2015) at the Department of Geodesy and Surveying, School of Rural and Surveying Engineering, Faculty of Engineering, The Aristotle University of Thessaloniki, Greece, where he has served as Full Professor (1982-2015). He has also been a member of the Department of Cadastre, Photogrammetry and Cartography of the same School, for teaching and research activities only.

He holds a Surveying Engineering Diploma (MSc) from the above School as well as a PhD degree (1976) from the Department of Geodetic Sciences, The Ohio State University, Columbus, Ohio, in collaboration with the Department of Mathematics.

His main research and academic interest is on Data Analysis Methods as applied to the various fields of Geomatics. He has taught relevant courses in a variety of fields, such as Linear Algebra, Statistics, Adjustment Methods, Analytical Photogrammetry, Digital Mapping, Remote Sensing, Geographic Information Systems, Geostatistics, etc. In the last years his research is focused on the theory and implementation of Reference Systems, as well as on the analysis of crustal deformation from permanent GNSS station data.

Past activities:

Graduate Research Associate of the Ohio State University Department of Geodetic Science under NASA contracts (1973-1976). Advisor: Ivan I. Mueller.

Surveying Department, Technical Services of the Hellenic Air-Force (1977, Military Service)

Research Fellow of the Alexander-von-Humboldt Foundation at the Institute of Physical and Astronomical Geodesy of the Universität der Bundeswehr München (1977 & 1978) as well as at the Geodetic Institute of the University of Stuttgart (2000, 2006). Host: Prof. Erik W. Grafarend.

Surveyor Engineer at the Municipality of Drama, Greece (1980-1982).

World Bank Education Expert at the Gadjaja Mada University, Yogyakarta, Indonesia (1985, 1986).

Guest Lecturer at the Chair of Higher Geodesy, The Aristotle University of Thessaloniki (1980-1982).

Visiting Professor at the Department of Mineral Resources, Technical University of Crete (1989-1991).

Visiting Professor at the Department of Urban and Regional Planning, University of Thessaly (1993-1994).

Visiting Professor at the Department of Earth Sciences, University of Ibaraki, Japan, as a Fellow of the Deutsches-Japanisches-Zentrum-Berlin (1993).

Guest Lecturer at the University of Calgary, Canada.

Visiting Professor at the Department of Environmental Engineering and Natural Resources, Politecnico di Milano, Italy (1999-2000, 2014, 2015).

Visiting Professor at the Department of Geodesy, University of Wuhan, China (2014).

Visiting Professor at the Department of Civil Engineering, 'La Sapienza' University of Rome, Italy (2014).

Activities within the International Association of Geodesy (IAG):

He is an elected Fellow of the International Association of Geodesy (1991)

Member of nine Special Study/Working Groups

Chairman of the Subcommittee "Statistics" of the Commission on the Mathematical and Physical Foundations of Geodesy

Vice-President of the Inter-Commission Committee on Theory (ICCT)

Chairman of the following IAG Study/Working groups:

- Special Study Group on "Integrated Networks" (1987-1991)
- Joint Working Group of the ICCT and the IAG Commission IV (Positioning and Applications) on "Statistics and Geometry in Mixed Integer Linear Models, with Applications to GPS and InSAR",
- Joint Special Study Group of the ICCT and the IAG Commission I (Reference Systems) on "Theory of Reference Systems" (2003-2007).
- Joint Special Study Group of the ICCT and the IAG Commission I (Refer-

ence Systems) on "Theory, implementation and quality assessment of geodetic reference frames" (2007-2011).

- Joint Special Study Group of the ICCT, the IAG Commission I (Reference Systems) and IERS (International Earth Rotation and Reference Frame Systems) on "Theory, implementation and quality assessment of geodetic reference frames" (2007-2011).

Member of the Science Panel of the Global Geodetic Observing System (GGOS).

Editorial Board of "The Journal of Geodesy", official journal of the IAG (2007-2015).

Editorial Board of "Bulletin Geodesique", official journal of the IAG (1988-1991).

Editorial Board of "Manuscripta Geodetica ", official journal of the IAG (1988-1991).

Editorial Board of "IAG Symposia", Springer Publications (2007-).

Organizer of IAG International Summer School "Data Analysis and the Statistical Foundations of Geomatics", 25-30 May 1998, Chania, Greece.

Organizer of IAG International Summer School on "Reference Systems", June 7-11, 2010, Mytilene, Lesbos island, Greece.

Participation in IAG Retreat 2000 in JPL, Pasadena, California, USA (Preparation of new IAG By-laws and structure)

Other Editorial Activities:

Editorial Board of historic journal "Bulletin of Geodesy and Geomatics" (formerly Bollettino di Geodesia e Scienze Affini).

Advisory Board of the "Journal of Geodetic Science".

Editorial boards of the "Scientific Journal of the Greek Chamber of Engineers", "Quaterniones Geodesiae" and "Eratosthenes".

Reviewer for papers submitted for publication in scientific journals:

Advances in Space Research - Journal of Geodesy - Geophysical Journal International - Journal of Geophysical Research - International Association of Geodesy Symposia - Journal of Geodetic Science - Journal of Applied Geodesy - Studia Geophysica et Geodaetica - Applied Geomatics - GPS Solutions - Journal of Surveying Engineering - The Photogrammetric Record - Sensors - Earth Planets and Space - International Journal of Applied Earth Observation and Geoinformation - Natural Hazards and Earth System Sciences - Acta Geodaetica et Geophysica - Journal of Defense Modeling and Simulation - SpringerPlus - Geomatics Natural Hazards and Risk.

Awards & achievements:

Kaarina and Weikko A. Heiskanen Junior Award (1977)

Alexander von Humboldt postdoctoral scholarship (1978-2006)

Kaarina and Weikko A. Heiskanen Award (1987)

Deutsches-Japanish Centrum Scholarship (1993)

Scientific Societies:

International Association of Geodesy (Fellow)

Geodetic Society of Japan

Greek Chamber of Engineers